

Човен стихенька приплинув до неї...

Юрій Гринюк

Човен стихенька приплинув до неї,
Її він на руки вхопив.
І разом з нею по плесах срібляних
У луги темні відплив.

Краса.
Ніч романтична.
Така гарна,
Така лелійна
І еротична.

У садочку хатка
Й затишна кімнатка.
І нікого, нікого нема,
Тільки я
І вона, сама.

Сидимо удвох.
А серденько —
Тьох-тьох —
Якось так зомліло
Тремтить її тіло
І горить, горить.

Ну, що тобі?
Цить...
Припала —
Поцілувала...

Обіймай,
Кохай —
Я люблю це...
Й на шиї
Повисло кільце.

Любиш?
І я —

Давай пиття.
Як пити, так пити,
До дна.

Хтозна
Чи будем жити,
Бо війна - війною.
Вдарили акорди,
І ніжне тіло
Сплелось зі мною.